

Jasper (12) is autistisch en psychotisch, maar kan niet meer terecht in behandelingscentrum: “Het kan toch niet dat na vijf jaar de hulp plots stopt?”



Mama Sofie vraagt dringend hulp voor haar zoon Jasper: “Nu is hij nog redelijk, maar na twee weken thuis zien we al dat hij aan het gaan is.” FOTO: MYE

WORTEGEM-PETEGEM / MALDEGEM -

De ouders van Jasper (12) zijn de wanhoop nabij. Hun zoon – die lijdt aan kernautisme met daarbovenop nog eens psychoses – kan niet meer terecht in een aangepast centrum, het enige in Vlaanderen.

Jasper is de zoon van Sofie Goeminne (44) en Christopher Vanderstraeten (43). Naast een ernstige vorm van autisme, heeft Jasper regelmatig psychoses. “Daarbij gaat hij continu iemand viseren van wie hij denkt dat die hem kwaad wil doen. Zo waren we onlangs op een aangepaste vakantie en sloeg hij een jongen in het zwembad. Achteraf bleek dat die jongen bij het zwemmen Jasper onvrijwillig had geraakt. Hij kent geen empathie en geen remmingen, hij kan zich niet in een ander verplaatsen”, zegt zijn mama.

Enige centrum in Vlaanderen

Jasper heeft nog een broer en twee zussen. De impact op het gezin is groot. “Zijn oudste zus heeft een goede band met Jasper, maar ze gaat al drie jaar naar een psycholoog omdat ze soms bang is van haar broer”, zegt Sofie.

De ouders hebben met Jasper al een lang en moeilijk parcours afgelegd op zoek naar een geschikte opvang, maar vijf jaar terug konden ze terecht in De Dauw in Wortegem-Petegem, het enige centrum in Vlaanderen waar kinderen met zijn probleem kunnen verblijven en therapie krijgen. “Jasper kan daar terecht in een residentiële setting en daar weten ze hoe ze moeten omgaan met dergelijke kinderen. Zo kunnen ze het stressniveau van Jasper heel laag zetten. Voordat hij naar De Dauw ging, werd hij dagelijks soms drie keer per dag opgesloten in een isolatiecel om te kalmeren, nu gebeurt dat drie à vier keer per jaar. Maar het blijft iets wat je je kind niet toewenst”, zegt Sofie.

Alleen maar ambulante hulp

Maar de Vlaamse regelgeving bepaalt dat iemand maar vijf jaar in een dergelijk revalidatiecentrum mag blijven, een termijn die voor Jasper afliep met het nieuwe jaar. “We weten dat Jasper nooit een normale jongen zal worden. Zijn aandoening is niet te genezen, maar we hebben gemerkt dat ze in De Dauw veel bereikt hebben en we zijn nu bang dat al die vooruitgang op korte tijd zal weggevaagd worden en dat er iets ernstig gaat gebeuren. Na vijf jaar kan de boodschap toch niet zijn dat we pech hebben en dat het gedaan is. Wij vinden dat een medisch team over zoiets moet beslissen, in plaats van er een willekeurige termijn op te kleven. Noodmedicatie werkt slechts tijdelijk en in noodgevallen is er alleen maar ambulante hulp. Nu is hij nog redelijk, maar na twee weken thuis zien we al dat hij aan het gaan is. Hij is zeer onvoorspelbaar en wij zijn zelfs soms bang. Vanaf zijn achttiende kan Jasper wél opnieuw in een aangepaste psychiatrische instelling terecht, waar therapeutische residentiële zorg wordt aangeboden maar we hebben nu al geen ademruimte meer. We hebben het gevoel er alleen voor te staan”, zegt mama Sofie.

Niet evident

Directeur Bart Flobert van het psychosociale revalidatiecentrum De Dauw in Wortegem-Petegem wil omwille van het beroepsgeheim niet in detail treden over het dossier van Jasper. Jaarlijks zijn er voor het centrum 85 aanvragen. Momenteel verblijven er achttien jongeren. “De meesten blijven hier gemiddeld anderhalf jaar, waarna ze opnieuw naar school kunnen. Maar bij een kleine groep is dat moeilijk”, zegt Flobert. “Zoals bij een fysieke revalidatie na bijvoorbeeld een ongeval kleeft de overheid een termijn op hoe lang iemand in een psychosociaal revalidatiecentrum mag blijven. Dat is in dit geval vijf jaar, maar soms zou dat dus langer moeten zijn. Bij crisissituaties kan er nu een beroep worden gedaan op de kinderpsychiatrie, maar dat is maar voor enkele weken. Er kan ook aangeklopt worden bij een multifunctioneel centrum, maar de begeleiding zal er nooit zo intensief zijn als in De Dauw. Er kan ook gekozen worden

om het kind thuis te houden en met het persoonsgebonden budget zelf zorg kopen, maar dat is natuurlijk niet evident.”

bron: Het Nieuwsblad , 4 januari 2020